YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO
28 päivänä maaliskuuta 1985 *

Asiassa 272/83,

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellinen neuvonantaja Gianluigi Campogrande, prosessiosoite Luxemburgissa c/o Manfred Beschel, bâtiment Jean Monnet, Kirchberg,

kantajana,

vastaan

Italian tasavalta, asiamiehenään diplomaattisten riita-asioiden osaston päällikkö Arnaldo Squillante, avustajanaan valtionasiamies Oscar Fiumara, prosessiosoite Luxemburgissa Italian suurlähetystö,

vastaajana,

jossa vaaditaan toteamaan, että Italian tasavalta on jättänyt noudattamatta ETY:n perustamissopimuksen mukaisia jäsenyysvelvoitteitaan pannessaan tuottajaryhmittymistä ja niiden yhteenliittymistä 19 päivänä kesäkuuta 1978 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1360/78 (EYVL N:o L 166, s. 1) täytäntöön vajavaisesti,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN,

toimien kokoonpanossa: presidentti A. J. Mackenzie Stuart, jaostojen puheenjohtajat G. Bosco ja O. Due sekä tuomarit P. Pescatore, T. Koopmans, K. Bahlmann ja R. Joliet,

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

julkisasiamies: C. O. Lenz,
kirjaaja: P. Heim,

**

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut ETY:n perustamissopimuksen 169 artiklan nojalla kanteen, joka on toimitettu yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 14.12.1983 ja jossa yhteisöjen tuomioistuinta vaaditaan vahvistamaan, että Italian tasavalta on jättänyt noudattamatta ETY:n perustamissopimuksen mukaisia jäsenyysvelvoitteitaan pannessaan tuottajaryhmittymistä ja niiden yhteenliittymistä 19 päivänä kesäkuuta 1978 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1360/78 (EYVL L 166, s. 1) täytäntöön vajavaisesti.

2 Asetuksessa (ETY) N:o 1360/78 otetaan tietyillä yhteisön alueilla, mukaan lukien Italian koko alue, käyttöön järjestelmä, jonka tarkoituksena on rohkaista maataloustuottajien ryhmittymien perustamista tiettyjen maataloustuotteiden tarjonnan keskittämiseksi ja niiden tuotannon mukauttamiseksi markkinoiden vaatimuksiin. Asetuksen 4, 7 ja 10 artiklan mukaan kyseisten jäsenvaltioiden asiana on hyväksyä tuottajaryhmittymät, jotka täyttävät mainitussa asetuksessa luetellut edellytykset, valvoa sitä, että nämä edellytykset jatkuvasti täytetään, sekä myöntää hyväksytyille ryhmittymille tukia niiden perustamisen rohkaisemiseksi ja niiden hallinnollisen toiminnan helpottamiseksi. Kyseiset tuet ovat Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) ohjausosastosta myönnettäviä tukia.

3 Maataloustuottajien ryhmittymiä koskevista säännöksistä 20.10.1978 annetun Italian lain nro 674 (*Gazzetta Ufficiale della Repubblica Italiana* nro 311, s. 8011) tarkoituksena on Italian lainsäädännön mukauttaminen edellä mainittuun yhteisön säännöstöön. Koska Italian tasavallan valtiosääntöjärjestelmässä myönnetään 19 alueelle sekä Trentinon ja Bolzanon autonomisille maakunnille laaja toimivalta maatalousasioissa, näiden alueiden ja kyseisten

** kuultuaan julkisasiamiehen 28.2.1985 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen.

kahden autonomisen maakunnan asiana on kuitenkin lain nro 674 2 pykälän ensimmäisen momentin mukaan toteuttaa tarvittavat toimenpiteet erityisesti tuottajaryhmittymien hyväksymistä koskevien menettelyjen osalta; näissä toimenpiteissään niiden on otettava huomioon asetuksen (ETY) N:o 1360/78 ja kansallisen lain nro 674 säännökset. Lain nro 674 2 pykälän toisen momentin mukaan ryhmittymien sääntöihin on sisällytettävä niiden toimivuuden ja yhteisön asetuksen noudattamisen varmistamiseksi muun muassa tietyt mainitun pykälän toisen momentin 1–10 kohdassa esitetyt, enemmän tai vähemmän yksityiskohtaiset säännöt.

4 Komissio väittää Italian tasavallan jättäneen noudattamatta sille kuuluvia jäsenyysvelvoitteita

- sisällyttäessään lakiin nro 674 ja sen alueelliseen soveltamislainsäädäntöön säännöksiä muista kuin asetuksessa (ETY) N:o 1360/78 säädetyistä tuottajaryhmittymien hyväksymistä ja niille myönnetyn hyväksynnän peruuttamista koskevista edellytyksistä,

- pitäessään voimassa alueellisessa soveltamislainsäädännössä säännöksiä, jotka koskevat yhteisön yksinomaiseen toimivaltaan kuuluvia aloja, samoin kuin säännöksiä, joissa toistetaan yhteisön sääntöjä,

- laiminlyödessään osalla aluettaan asetuksen (ETY) N:o 1360/78 täytäntöön panemiseksi tarvittavan täydentävän lainsäädännön antamisen.

5 Näitä kolmea väitettä on aiheellista tarkastella kutakin vuorollaan.

a) Tuottajaryhmittymien hyväksymisen ja niille myönnetyn hyväksynnän peruuttamisen edellytykset

6 Tuottajaryhmittymien hyväksymisen osalta komissio väittää, että Italian lainsäädännössä niiden hyväksymiselle asetetaan edellytyksiä, jotka poikkeavat yhteisön säännöstössä määrätyistä edellytyksistä kahdella tavalla. Ensinnäkin hyväksytyt ryhmittymät velvoitetaan lain nro 674 2 pykälän toisen momentin 4 kohdassa harjoittamaan kaupallista toimintaa jäsentensä edustajina, kun taas asetuksessa (ETY) N:o 1360/78 ryhmittymille annetaan vapaus toimia markkinoilla joko itsenäisesti tai jäsentensä nimissä ja näiden lukuun. Toisaalta kyseisen lain 2 pykälän toisen momentin 8 kohdassa säädetään, että ryhmittymien on rohkaistava osuuskuntien perustamista hoitamaan tuotteiden varastoinnissa, käsittelyssä, jalostuksessa ja kaupan pitämisessä tarvittavia

yhteisiä laitoksia; tällaisesta edellytyksestä asetuksessa (ETY) N:o 1360/78 ei säädetä.

7 Ensimmäisen seikan osalta komissio pyytää palauttamaan mieliin, että Italian lain 2 pykälän toisen momentin mukaan tuottajaryhmittymien säännöissä "on määrättävä" muun muassa,

"4. että ryhmittymä vahvistaa toimintaansa koskevat säännöt, laatii tuotantoa ja kaupan pitämistä koskevia suunnitelmia ja tekee tuotteiden luovuttamista, markkinoilta vetämistä, varastointia ja markkinoille saattamista koskevia sopimuksia, mukaan lukien alakohtaiset sopimukset, toimien tällöin jäsentensä edustajana".

8 Komissio päättelee kyseisestä säännöksestä, ettei tuottajaryhmittymien ole Italian lain nojalla mahdollista järjestäytyä siten, että ne voisivat tuotteita markkinoille saattaessaan toimia jäsentensä nimissä, vaan niiden on toimittava ryhmittymän lukuun tai jopa ryhmittymän nimissä ja sen lukuun. Asetuksen (ETY) N:o 1360/78 6 artiklassa säädetään kuitenkin nimenomaan, että ryhmittymien säännöissä on oltava jäseniä koskevana velvoitteena

"– joko koko kaupan pidettävän tuotantonsa – – markkinoille saattaminen ryhmittymän – – vahvistamien ja valvomien toimitusta ja markkinoille saattamista koskevien sääntöjen mukaisesti, tai

– ryhmittymän – – koko kaupan pidettävän tuotannon markkinoille saattaminen joko jäsenten nimissä ja jäsenten lukuun tai jäsenten lukuun, mutta ryhmittymän – – nimissä, tai ryhmittymän – – nimissä ja – – lukuun".

Komission mukaan tuottajaryhmittymille annetaan näin ollen yhteisön oikeudessa vapaus toimia sääntelijänä tai harjoittaa kaupallista toimintaa ja kaupallisen toiminnan osalta ryhmittymillä on valinnan mahdollisuus, jollaista niille ei anneta Italian laissa.

9 Italian hallitus täsmentää, että laki nro 674 on puitelaki, jota ei ole sinänsä osoitettu tuottajaryhmittymille vaan jolla näissä asioissa toimivaltaiset alueet velvoitetaan antamaan sellaiset tuottajaryhmittymien hyväksymistä koskevat säännöt, joissa ryhmittymille annetaan mahdollisuus valita, toimivatko ne sääntelijöinä (vahvistamalla sääntöjä ja tuotantosuunnitelmia) vai harjoittavatko ne kaupallista toimintaa (tekemällä sopimuksia). Kaupallisen toiminnan osalta ei ole ollut tarpeen säätää ryhmittymien mahdollisuudesta toimia

markkinoilla itsenäisesti, koska jo niiden tavoite eli tarjonnan keskittäminen edellyttää tällaista toimivaltaa. Italian hallitus katsoo, että koska asetuksessa (ETY) N:o 1360/78 säädetään myös ryhmittymien mahdollisuudesta toimia jäsentensä nimissä ja näiden lukuun, kansallinen lainsäätäjä on pitänyt aiheellisena, että ryhmittymien säännöissä vahvistetaan ne asiakirjat, joiden perusteella ryhmittymän on mahdollista halutessaan toimia välillisesti, toisin sanoen jäsentensä edustajana.

10 Ensiksi on syytä huomauttaa, että lain nro 674 2 pykälän toisen momentin 4 kohdan mukaan ryhmittymältä voidaan evätä hyväksyntä, jollei se sisällytä sääntöihinsä kyseisessä säännöksessä tarkoitettua toimintamuotoa koskevaa määräystä vaan päättää valita jonkin muun asetuksen (ETY) N:o 1360/78 6 artiklassa säädetyistä toimintamuodoista. Tällaisessa tilanteessa ryhmittymällä olisi kuitenkin yhteisön säännöstön mukaan oikeus saada hyväksyntä.

11 Italian hallituksen perustelua, jonka mukaan tuottajaryhmittymiä ei laissa nro 674 velvoiteta harjoittamaan kaupallista toimintaa jäsentensä edustajina vaan siinä ainoastaan kehotetaan alueellisia viranomaisia olemaan väheksymättä kyseistä toimintamuotoa, ei voida hyväksyä. Tosiasiassa useista alueellisista laeista ilmenee, että ryhmittymät velvoitetaan niissä sisällyttämään sääntöihinsä määräys siitä, että ne toimivat jäsentensä edustajina, kun kysymys on tuotteiden luovuttamisesta, niiden vetämisestä markkinoilta, markkinoille saattamisesta ja varastoinnista, ja ettei niissä ole mainintaa mahdollisuudesta, joka asetuksessa (ETY) N:o 1360/78 kuitenkin annetaan, eli siitä, että ryhmittymät voisivat tältä osin toimia omissa nimissään ja omaan lukuunsa. Niinpä Lombardian alueellisen lain (*Bollettino Ufficiale della Regione* nro 47, 20.11.1980) 3 pykälässä toistetaan laissa nro 674 esitetyt vaatimukset, kun taas Sisilian alueellisen lain (*Bollettino Ufficiale della Regione* nro 23, 9.5.1981) 2 ja 3 pykälässä ainoastaan viitataan niihin. Tällainen viittaus on myös Emilia-Romagnan alueellisen lain (*Bollettino Ufficiale della Regione* nro 15, 5.9.1981) 3 pykälässä ja Campanian alueellisen lain (*Bollettino Ufficiale della Regione* nro 36, 2.6.1982) 4 pykälässä.

12 Näin ollen tuottajaryhmittymillä ei ole kansallisen lainsäädännön ja alueellisten lakien yhteisvaikutuksesta merkittävällä osalla Italian aluetta vapautta valita toimintamuotoa, joka niille yhteisön säännöstössä sallitaan.

13 Toinen komission tältä osin esille ottama seikka koskee lain nro 674 2 pykälän toisen momentin 8 kohtaa. Kyseisen säännöksen mukaan tuottajaryhmittymien säännöissä on määrättävä, että "on rohkaistava osuustoiminnallisten yritysten tai muun muotoisten yhteenliittymien perustamista toteuttamaan

ja hoitamaan tuotteiden varastoinnissa, käsittelyssä, jalostuksessa ja kaupan pitämisessä tarvittavia yhteisiä laitoksia". Komissio toteaa, että asetuksessa (ETY) N:o 1360/78 ei ole tällaista säännöstä, ja väittää, että Italian lainsäädännössä ryhmittymät näin ollen pakotetaan omaksumaan toimintamuotoja, joista yhteisön oikeudessa ei ole säädetty.

14 Italian hallitus palauttaa mieliin, että tuottajaryhmittymien perustamisen tavoitteena on tuotannon ja tarjonnan mukauttaminen markkinoiden vaatimuksiin yhteisellä toiminnalla. Italian maataloudessa osuustoiminta on ensimmäinen vaihe sellaisessa yhteenliittymisessä, jolla edistetään myyntiketjun lyhentymistä keskitetyn tarjonnan ja jalostuslaitosten yhteiskäytön avulla. Osuuskuntien perustamisesta ei suinkaan ole haittaa ryhmittymien toiminnalle vaan sillä edistetään samoja tavoitteita kuin niillä ja näin ollen sillä voidaan lieventää niitä rakenteellisia epäkohtia, jotka yhteisön asetuksella on tarkoitus asteittain korjata.

15 Yhteisöjen tuomioistuin katsoo, että tämä Italian hallituksen perustelu on hyväksyttävä. Riidanalaiseen säännökseen ei sisälly, vaikka komissio niin väittää, velvoitetta edistää ainoastaan osuustoiminnallisten yritysten perustamista, vaan ryhmittymille annetaan siinä mahdollisuus valita, rohkaisevatko ne tällaisten yritysten vai "muun muotoisten yhteenliittymien" perustamista hoitamaan käsittelyssä ja kaupan pitämisessä tarvittavia yhteisiä laitoksia. On vaikeata käsittää, miten tällaisen osuustoiminnan tai muun yhteisen toiminnan edistäminen muodossa tai toisessa voisi olla asetuksen (ETY) N:o 1360/78 vastaista ottaen huomioon, että sen johdanto-osan kuudennen perustelukappaleen mukaan kyseisen asetuksen nimenomaisena tarkoituksena on rohkaista maanviljelijöitä yhdistymään "ryhmittymiksi, jotta he voivat osallistua taloudelliseen kehitykseen yhteisellä toiminnalla".

16 Näin ollen kanne on tältä osin hylättävä.

17 Ryhmittymille myönnetyn hyväksynnän peruuttamisen osalta komissio väittää, että lain nro 674 4 ja 5 pykälässä alueet velvoitetaan määräämään tällainen hyväksyntä peruutettavaksi, jos ryhmittymä on törkeästi ja toistuvasti rikkonut yhteisön oikeuden alaan kuuluvia tai kansallisia sääntöjä.

18 Kannekirjelmässään komissio myöntää, että jäsenvaltion on mahdollista määrätä hyväksyntä peruutettavaksi, jos ryhmittymä rikkoo sellaisia kansallisen oikeuden alaan kuuluvia yleisiä sääntöjä, joita sovelletaan kaikkiin oikeushenkilöihin ja jotka eivät liity maataloustuottajien ryhmittymille erityisesti asetettuihin edellytyksiin ja velvoitteisiin. Komission mukaan

hyväksynnän peruuttamista ei voida kuitenkaan sallia, jos ryhmittymä täyttää kaikki yhteisön säännöksissä säädetyt edellytykset muttei laissa nro 674 sille asetettuja lisävelvoitteita.

19 Tämä kanteen osa on näin ollen päällekkäinen ryhmittymien hyväksymistä koskevan osan kanssa.

20 Näin ollen on pääteltävä, että Italian tasavalta ei ole pannut asetusta (ETY) N:o 1360/78 täytäntöön asianmukaisesti lisätessään tuottajaryhmittymien hyväksymistä ja niille myönnetyn hyväksynnän peruuttamista koskeviin edellytyksiin velvoitteen, että kyseiset ryhmittymät harjoittavat kaupallista toimintaansa jäsentensä edustajina.

b) Alueellisten lakien säännösten sisältö

21 Komissio väittää, että kansalliseen soveltamislainsäädäntöön sisältyy säännöksiä, joissa ainoastaan toistetaan yhteisön sääntöjä, samoin kuin sellaisia aloja koskevia säännöksiä, jotka kuuluvat nykyisin yhteisön toimielinten yksinomaiseen toimivaltaan.

22 Esimerkkinä komissio ottaa esille Piemonten alueellisen lain (*Bollettino Ufficiale della Regione* nro 18, 30.4.1980) 12 pykälän, jossa alueneuvostolle myönnetään toimivalta vahvistaa muun muassa tuotantoa ja markkinoille saattamista koskevia yhteisiä sääntöjä samoin kuin sääntöjä, jotka koskevat ryhmittymien vähimmäiskokoa, niiden toimialojen nimeämistä ja niiden kustannusten määrittämistä, joiden kattamiseen tukia voidaan myöntää. Kuitenkin asetuksen (ETY) N:o 1360/78 6 artiklan 3 kohdan ja 11 artiklan 3 kohdan mukaan ainoastaan komissiolla on toimivalta antaa tällaisia sääntöjä. Ryhmittymien vähimmäiskoko ja ne kustannukset, joiden kattamiseen tukia voidaan myöntää, on jo vahvistettu tuottajaryhmittymien ja niiden yhteenliittymien taloudellista toimintaa koskevista yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä 31 päivänä heinäkuuta 1980 annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 2083/80 (EYVL N:o L 203, s. 5).

23 Italian hallitus toteaa, että Piemonten alueellinen laki on annettu ennen komission asetusta (ETY) N:o 2083/80, jota siinä ei näin ollen ole voitu ottaa huomioon, ja että kyseisen alueellisen lain 12 pykälässä täsmennetään nimenomaan, että alueneuvosto vahvistaa tiettyjä asioita koskevat yksityiskohtaiset soveltamissäännöt "noudattaen toimivaltaisten elinten 19.6.1978 annetun Euroopan yhteisöjen neuvoston asetuksen N:o 1360 mukaisesti tekemiä päätöksiä". Lisäksi hallitus toteaa, että tällaisia päällekkäisyyksiä ja

tiettyä toistoa on erittäin vaikeata välttää, kun lainsäädäntötyötä tehdään neljällä eri taholla eli Euroopan yhteisöjen neuvostossa ja komissiossa, kansallisella ja alueellisella tasolla. Hallituksen mukaan alueelliset lait ovat helpoimmin käytettävissä oleva tietolähde niille, joita ne koskevat, ja näin ollen niissä on välttämätöntä selvyyden vuoksi toistaa tiettyjen ylemmän-tasoisten säännösten ja määräysten sisältö.

24 Ensiksi on syytä huomauttaa, ettei asetuksessa (ETY) N:o 1360/78 vahvisteta täsmällistä määräaikaa sen toteuttamiselle jäsenvaltioissa. Tietyissä sen säännöksissä (4 ja 7 artikla ja 10 artiklan 1 kohta) asetetaan jäsenvaltioille velvoitteita ja toisissa (6 artiklan 3 kohta ja 11 artiklan 3 kohta) komissio velvoitetaan antamaan tiettyjä yksityiskohtaisia soveltamissääntöjä niin sanottua hallintokomiteamenettelyä noudattaen. Ainoastaan 11 artiklan 3 kohtaan, joka koskee ryhmittymien perustamisen ja hallinnollisen toiminnan todellisten kulujen käsitteen rajaamiselle tarpeellisia tarkennuksia, sisältyy määräaika, josta säädetään, että kyseiset tarkennukset annetaan "kuuden kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta". Komission antama soveltamisasetus eli edellä mainittu asetus (ETY) N:o 2083/80 on annettu yli kaksi vuotta asetuksen (ETY) N:o 1360/78 26.6.1978 toteutuneen voimaantulon jälkeen (asetuksen (ETY) N:o 1360/78 20 artikla).

25 Komissio on myöntänyt, että valtiosääntöoikeudellisista syistä Italiassa alueelliset viranomaiset antavat ryhmittymien hyväksymistä ja niille myönnetyn hyväksynnän peruuttamista koskevat käytännön menettelysäännöt. Sitä, että kyseiset viranomaiset ovat vahvistaneet tarvittavan alueellisen säännöstön ennen kuin komissio on suoriutunut omasta tehtävästään, tai sitä, että koska ne eivät ole näin ollen voineet tuossa säännöstössä viitata komission asetuksiin, ne ovat antaneet alueneuvostolle luvan toteuttaa tarvittavat toimenpiteet komission mahdollisia päätöksiä noudattaen, ei voida lukea kyseisten viranomaisten syyksi.

26 Mitä tulee väitteeseen, että alueellisissa laeissa tai joissakin niistä toistetaan yhteisön säännöstön sisältöä, on totta, että kuten yhteisöjen tuomioistuin on 7.2.1973 antamassaan tuomiossa (asia 39/72, komissio v. Italia, Kok. 1973, s. 101) korostanut ja kuten myös komissio on tähdentänyt, yhteisön asetuksia sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa ja ne tulevat voimaan jo pelkästään niiden *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* julkaisemisen perusteella. Näin ollen jäsenvaltio ei saa antaa sellaisen tilanteen muodostua, jossa yhteisön asetusten välitön oikeusvaikutus vaarantuu.

27 Näin ei kuitenkaan ole käynyt käsiteltävänä olevassa tapauksessa. Tuottajaryhmittymien järjestelmän täytäntöönpanoa Italiassa ei voida varmistaa yksinomaan yhteisön asetuksilla, vaan se edellyttää, kuten komissiokin on myöntänyt, useiden sekä yhteisön oikeuden alaan kuuluvien että kansallisten ja alueellisten säännösten ja määräysten yhteisvaikutusta. Tällaisessa erityistilanteessa yhteisön oikeuden rikkomisena ei voida pitää sitä, että yhteisön asetusten tietyt osat toistetaan alueellisissa laeissa, jotta näiden säännöksistä saadaan johdonmukaisempia ja ymmärrettävämpiä niille, joita ne koskevat.

28 Edellä esitetystä seuraa, että komission kanteen tämä osa on hylättävä.

c) Alueellisen lainsäädännön puuttuminen

29 Kannekirjelmässään komissio väittää, että asetusta (ETY) N:o 1360/78 on yhteisön säännösten vastaisesti sovellettu ainoastaan yhdellätoista Italian alueella, koska alueellisia soveltamistoimenpiteitä ei ole vielä toteutettu Valle d'Aostan, Ligurian, Friulin, Lazion, Molisen, Basilicatan, Calabrian ja Sardinian alueilla eikä Trentinon ja Bolzanon autonomisissa maakunnissa.

30 Italian hallitus myöntää soveltamisen viivästyneen.

31 Vaikka tietyillä alueilla on tällä välin toteutettu tarvittavat toimenpiteet, on kiistatonta, että asian suullisen käsittelyn päättyessä niitä ei ole vielä toteutettu kahdella alueella, jotka ovat Valle d'Aosta ja Friuli, eikä Trentinon ja Bolzanon autonomisissa maakunnissa.

32 Tältä osin on näin ollen todettava, että Italian tasavalta on jättänyt noudattamatta perustamissopimuksen mukaisia jäsenyysvelvoitteitaan jättäessään osalla aluettaan toteuttamatta tarvittavat toimenpiteet asetuksen (ETY) N:o 1360/78 panemiseksi täytäntöön kokonaisuudessaan.

Oikeudenkäyntikulut

33 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaisesti asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Kyseisen artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan yhteisöjen tuomioistuin voi kuitenkin määrätä kunkin asianosaisen vastaamaan omista kuluistaan kokonaan tai osittain, jos asiassa osa vaatimuksista ratkaistaan toisen asianosaisen ja osa toisen asianosaisen hyväksi.

34 Koska kumpikin asianosainen on hävinnyt asian joidenkin esittämiensä perusteiden osalta, kukin asianosainen on syytä määrätä vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) Lisätessään tuottajaryhmittymistä ja niiden yhteenliittymistä 19 päivänä kesäkuuta 1978 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 1360/78 (EYVL L 166, s. 1) tarkoitettuihin tuottajaryhmittymien hyväksymistä ja niille myönnetyn hyväksynnän peruuttamista koskeviin edellytyksiin velvoitteen, että kyseiset ryhmittymät harjoittavat kaupallista toimintaansa jäsentensä edustajina, sekä jättäessään osalla aluettaan toteuttamatta tarvittavat toimenpiteet kyseisen asetuksen panemiseksi täytäntöön kokonaisuudessaan Italian tasavalta on jättänyt noudattamatta ETY:n perustamissopimuksen mukaisia jäsenyysvelvoitteitaan.

2) Muilta osin kanne hylätään.

3) Kukin asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Mackenzie Stuart Bosco Due

Pescatore Koopmans Bahlmann Joliet

Julistettiin Luxemburgissa 28 päivänä maaliskuuta 1985.

P. Heim
kirjaaja

A. J. Mackenzie Stuart
presidentti